

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 61/2017
07.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић-Дичић, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Бате Цветковића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 4. у вези става 1. и 3. у вези члана 61. став 1. и 5. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.1221/11 од 17.02.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.472/16 од 14.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 07.02.2017. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.1221/11 од 17.02.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.472/16 од 14.04.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.1221/11 – Кв бр.313/16 од 17.02.2016. године, одбијен је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Миће Петровића од 29.01.2016. године да се окривљеном АА у поступку изрицања јединствене казне преиначи у погледу одлуке о казни правноснажна пресуда Вишег суда у Београду К бр.1221/11 од 05.03.2012. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.3434/12 од 28.11.2012. године и Основног суда у Лесковцу К бр. 565/13 од 18.11.2013. године као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.472/16 од 14.04.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА па је пресуда Вишег суда у Београду К бр.1221/11 – Кв бр.313/16 од 17.02.2016. године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мића Петровића, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, преиначи побијане пресуде и изрекне јединствену осуду.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене „неуставног закона“ (тачка 2), или повреде односно ускраћивање људског права и слободе (тачка 3).

Дакле одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА у захтеву као разлог подношења наводи повреде закона из члана члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем побијаних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и- или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред првостепеним и другостепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав је у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић-Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ